

derfor glad over, at det ærede Sprogudvalg her har taget kraftigt fat paa sin Opgave, som det for øvrigt ogsaa har virket fortjenstfuldt for i de foregaaende Aar. Med Hensyn til Ændringsforslagene tillader jeg mig at sige, at jeg anser dem for at være af meget forskellig Værdi. Der er nogle af dem, der ere ganske fortrinlige, udmærkede. Til disse regner jeg Forslaget Nr. 19, hvor man sætter et aldeles vilkaarligt Fremmedord ud og sætter et godt levende, dansk Ord ind. Det er udmærket. Nr. 31, hvor man sætter en Byldt af ubehødvig sammenstillede mange Ord ud og i Stedet derfor sætter 4—5 korte, fyndig sammensatte Ord ind. Det er udmærket! Forslagene Nr. 37, 39 og 41 rette en Sætningsbygning, som burde være banlyst fra alt godt Skriftsprog, en Ordstilling, hvor man paa gammel Skrivermaner sætter Verbet foran, inden man kommer til Hovedordet. Det er fortræffeligt, at det kommer bort. Nr. 42 roser jeg endnu mere, fordi man sjældnere er opmærksom paa den Fejl, der rettes. Det er en tyskagtig Form, der er brugt i Lovforslaget, og som er ganske fremmed for dansk Sprogaand. Tysk tilsteder den i Lovforslaget brugte Sammenstilling af flere Participier, hvoraf det ene styrer det andet, fordi det tyske Sprog har en Rigdom af Kasusformer, som vi ikke have. For os ere disse dobbelte Participialbygninger unaturlige; de give et daarligt og ildelydende Sprog. Det er meget godt, at det rettes. Ligeledes er Ændringsforslaget under Nr. 45 en Rettelse af en vanfør Sætningsbygning, hvilket er udmærket. Jeg er i det hele taget glad ved Forslagene, men jeg siger, at det er i forskellig Grad, jeg sætter Pris paa dem. Jeg vil sige med Hensyn til det første, som der for Resten nu er nogen Udsigt til, at vi ikke komme til at afstemme over, at jeg er en lille Smule bange, fordi der derved kommer, som det undertiden sker ved denne Bestræbelse, en Fattigdom ind i Sproget, hvor man hidtil havde en Smule større Rigdom. Det ærede Sprogudvalg og den ærede Ordfører for det lider ikke Ordet „Foranstaltning“. Det er ganske vist, det er noget nedersachsisk, noget plattysk, men det, man egentlig skal vogte sig for i Sprogberøring med det større Sprog Syd paa, er det, der er kommen ind i Aar eller kom ind i Fjor. Det, der har været i vort Sprog i 2—3—400 Aar, er der noget mindre Grund til at fjerne, naar det i større eller mindre Grad er gaaet over til at være dansk. Se, Ordet

„Foranstaltning“ er der ikke nogen saadan afgørende Grund til at sætte ud, og det er det, der kan siges med Rette her, at „Foranstaltning“ og „Foretagende“ dække slet ikke hinanden, saa hvis man vil sætte „Foretagende“ i Stedet for „Foranstaltning“, gør man Ordforraadet lidt fattigere. Man kan f. Eks., naar man taler om de i Lovforslaget omhandlede Forhold, sige om Sammenkaldelsen af Statsdyrskuekommissionen, at det er en Foranstaltning, men man kan ikke sige, at det er et Foretagende. Det ene af disse Ord egner sig ikke rigtigt til at sættes i Stedet for det andet. Derimod er, som det synes mig i en Smule Modsætning til den højtærede Minister, „Nævn“ et godt og her i Loven brugeligt Ord. Men der skal jo Enighed om den Slags Ting, og hvis den højtærede Minister ikke holder af det, kunne vi jo for denne Gangs Skyld ogsaa nøjes med det gamle. — Medens „Nævn“ altsaa i sig selv er et meget godt Ord, forekommer det mig, at det ærede Sprogudvalg ved Anvendelsen deraf under Nr. 12 er kommet til at gøre en Realitetsforandring. Udvalget foreslaar, at „Statsdyrskuekommissær“ ændres til „Statsskuenævnets Formand“, men forstaaer jeg Lovforslaget rigtigt, er jo „Statsdyrskuekommissær“ et Medlem af Statsdyrskuekommissionen — eller Statsskuenævnet, om man vil — men derimod *Formanden* for Statsskuenævnet er den af Ministeriet beskikkede Mand, der skal have Formandskabet for disse Kommissærer. (*N. Jensen*: Han er begge Dele!) Nej, det forekommer mig, at det ærede Medlem tager fejl. Paragraffen henviser til § 11, og der staaer, at „Hingste- og Tyreskuekommissionernes Formænd danne i Forening med de ledende Statskonsulenter . . . en Statsdyrskuekommission“; altsaa: Skuekommissionernes Formænd ere *Medlemmer* af Statsskuekommissionen eller Statsskuenævnet. (*Bing*: Det er Statsdyrskuekommissærer!) Ja, det er det. Altsaa kan man ikke forandre „Statsdyrskuekommissær“ til „Statsskuenævnets Formand“; men man maatte forandre det til „Medlem af Statsskuenævnet“ eller saadant noget.

Jeg tror, man ved Ændringsforslaget Nr. 12 er kommen til at gøre en Realitetsforandring, som ikke er tilsigtet. Nr. 12 vilde derfor ikke egne sig til at blive vedtaget. Denne Bemærkning hindrer imidlertid ikke, at jeg, som sagt, i det hele er meget taknemmelig over for det ærede Sprogudvalg for, at det har stillet Forsla-